

„Cel ce ascultă cuvintele Mele are viață veșnică”

GLASUL BISERICII

FOAIE DE ZIDIRE SUFLETEASCĂ PENTRU POPOR

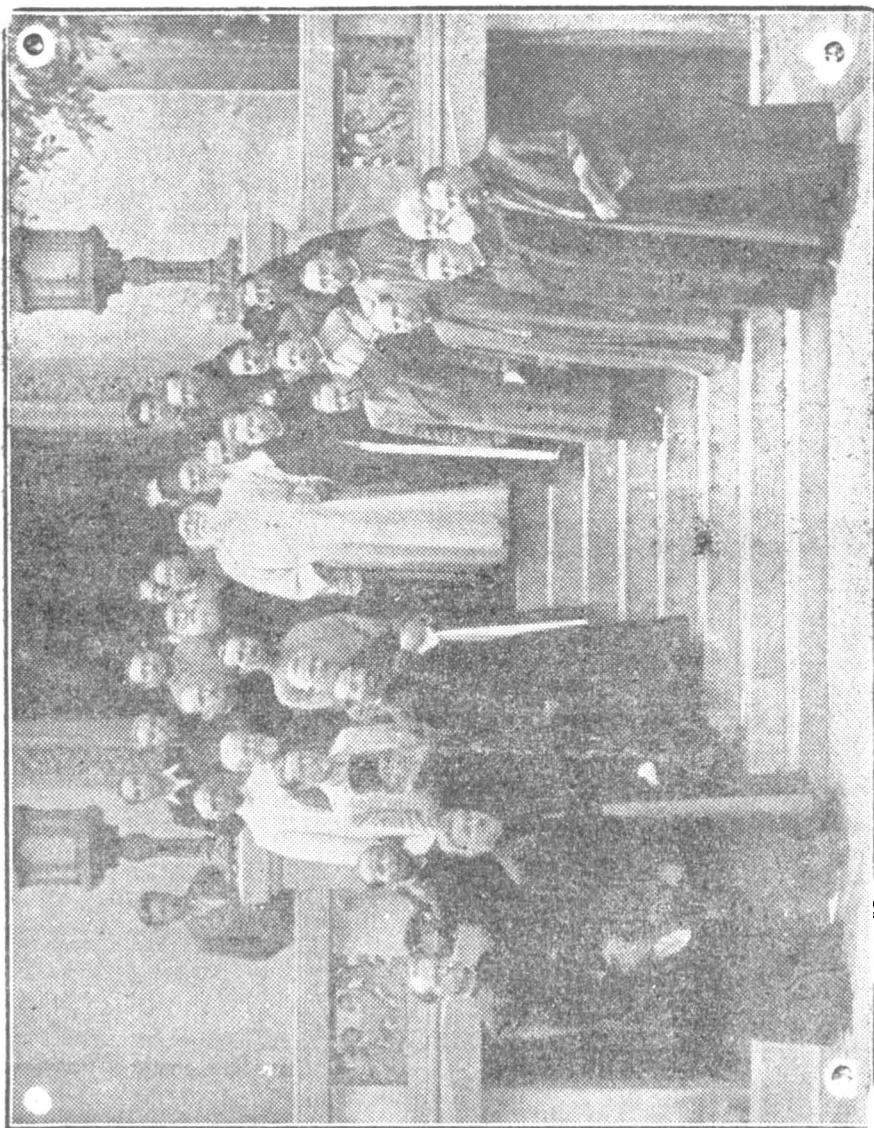
Cu binecuvântarea și îndrumarea Înalt Prea Sfințitului Patriarh NICODIM

SUMARUL:

Pastorală din partea Sf. Sinod al Bis. Ort. Române	<i>I. P. S. S. Patriarh Nicodim</i>
Raporturile Bisericii Apostolice a Ierusalimului cu Biserica întregii Rusii	<i>Pr. Al. N. Constantinescu</i>
Cărțile de pietate	<i>Arhîm. I. Scriban</i>
Ziua de odihnă	<i>Soare Dumitru</i>

Partea Oficială :

Vacante, Circulări, Licitații.

I. P. S. Patriarh NICODIM în mijlocul colaboratorilor săi cu prilejul conferinței C. Prototerei de la Iași, 10 Iulie a. c.

1. Redacția și administrația la Secția Culturală a Sf. Arhiepiscopii a Bucureștilor.
2. Inscrisă la Trib. Ilfov-Secția I Comercială sub Nr. 50/942.
3. Girant responsabil Pr. C. At. Popescu.
4. Taxa poștală plătită în numerar conform aprobării Direcțiunii Generale P. T. T, Nr. 35508 din 1 Aprilie 1942.
5. Abonamentul Lei 1000; costul unui număr, lei 50.
Nr. 9 și 10 Lei 100.

PASTORALĂ

DIN PARTEA SFÂNTULUI SINOD AL BISERICII
ORTODOXE ROMÂNE

Dela ultima întâlnire a Sfântului Sinod al Sfintei noastre Biserici autocefale Ortodoxe Române, întâmplări mari s'au rânduie una după alta în viața Țării și a poporului nostru. Ca păstorul cel mai înalt al Sfintei noastre Biserici, pe lângă cele ce vi le-am împărtășit până acum, având de astă dată pe membrii Sfântului Sinod întruniți la reședința noastră din București și primind întreg consimțământul Prea Sfințiilor Lor la cele ce avem a vi le spune, nu putem să nu vă adresăm un cuvânt de învățătură, pentru a lămuri pe fiecare cum privește Sfânta noastră Biserică întâmplările prin care am trecut și starea adusă de ele în viața noastră a tuturor.

Cel dintâi și cel mai de seamă eveniment petrecut în acest răstimp a fost schimbarea hotărîtoare în politica Țării noastre, înfăptuită la 23 August 1944. Prin fapta din acea zi, Țara noastră a rupt lanțurile care o țineau legată de Germania și a trecut de partea Statelor Aliate, care luptau în războiul, care s'a încheiat pentru libertatea popoarelor. Armata noastră de abia a așteptat acest semnal, ca să se alătore armatelor aliate în lupta împotriva acelor care și în războiul trecut, și în cel de acum, urmăreau scopuri vrăjmașe intereselor nemului nostru. Schimbarea s'a făcut fără turburări, pentru că tot poporul o doria de mult, suferind de legătura nefirească ce-i fusese impusă sub apăsarea armatei germane.

Dar curajul de a fi adus la îndeplinire această dorință ce trăia în toți, luând asupra Sa toată primejdia ce ar fi putut isvori dintr'o asemenea faptă, a fost a tânărului, înțeleptului și iubitorului de neam Rege al nostru MIHAI I. Lui trebuie să-i păstrăm întreaga recunoștință pentru izbăvirea Țării noastre din nenorocirile fără pereche ce ar fi trebuit să le îndurăm în cazul că n'ar fi purces la această faptă. De asemenea gândul nostru tre-

buie să se îndrepte plin de mulțumire și laudă către toți cei ce l-au ajutat la săvârșirea acestei mari și izbăvitoare fapte, în deosebi însă către scumpa noastră oștire, care, după ce a sângerat din greu și cu silă mare în războiul împotriva Uniunii Sovietice, s'a aruncat cu tot avântul a lătura de vitezele armate sovietice împotriva adevăraților dușmani ai noștri și ai tuturor popoarelor din Europa, ajutând cu jertfe mari de oameni biruința dreptății și a libertății tuturor.

De sigur că actul dela 23 August și eliberarea noastră, urmată numai decât după aceea, nu ar fi fost cu putință fără marile biruințe ale armatelor rusești asupra armatelor germane. De aceea nu putem să nu pomenim cu laudă și admirație de isprăvile acestor glorioase armate și să nu ne arătăm recunoștința pentru sângele ce l-au vărsat pentru eliberarea Ardealului de Nord de sub jugul horthist. Un rol foarte însemnat l-au avut la slăbirea și înfrângerea forței militare germane și armatele celorlalte Puteri Aliate, America și Anglia, cărora poporul nostru le păstrează și acum, ca și în trecut, o deosebită cinstire și dragoste.

Condițiile, pe temeiul cărora s'a încuviințat Statului nostru să iasă de sub osânda unui popor dușman al Aliaților și să primească iarăși Ardealul de Nord, răpit prin arbitrajul dela Viena, au fost stabilite în *Armistițiul* pe care Țara noastră l-a încheiat la 12 Septembrie 1944 cu Puterile Aliate. Chiar dacă unele puncte din acel armistițiu ni s'ar părea grele, să ne gândim că ele sunt cu mult mai ușoare față de ce am fi avut de suportat dacă nu l-am fi încheiat, ci am fi purtat războiul până l-am fi pierdut alături de Germania. Însă îndată ce am iscălit acel armistițiu, suntem datori să împlinim obligațiunile ce ni le-am luat prin el, căci e o chestiune de onoare să ne ținem de cuvântul dat, iar împlinirea lor e o condiție pentru bunele raporturi de prietenie cu Marele Stat vecin din Răsărit. Sfântul Sinod, convins de omenia și simțul de onoare al poporului nostru, adresează un călduros apel către toți fiii Bisericii, să sprijinească acțiu-

nea organelor de Stat pentru împlinirea condițiilor armistițiului. Sarcinile împlinirii armistițiului trebuie să fie purtate de toți fiii neamului, căci neamul întreg se bucură de eliberarea Ardealului de Nord și se va bucura de pașnica dezvoltare de care vom avea parte după împlinirea armistițiului. Cu toții trebuie să răscumpărăm viitorul neamului prin încordările noastre de azi.

Al treilea și cel mai de seamă eveniment petrecut în ultima vreme este *încheierea războiului* cu biruința Puterilor Aliate. Dând laudă lui Dumnezeu că a pus capăt crâncenului măcel care a secerat milioane de vieți omenești nevinovate și a lăsat pe urma lui lacrimi și lipsuri grele, nu putem să nu vedem că biruința Puterilor Aliate însemnează *biruința democrației*. Acest fapt trebuie să ne umple de bucurie, căci democrația este cea mai frumoasă idee politică și cea mai potrivită cu Evanghelia, pentru că ea pune prețul cel mai mare pe om, pe libertate și pe datoria fiecăruia de a ne îngriji de soarta lui.

În democrație nu se mai împart oamenii în îndreptățiți și neîndreptățiți, în vrednici de cinste și în vrednici de ocară, în fericiți posesori de bunuri nenumărate și pururea lipsiți, ci toți sunt chemați să se bucure de cinste, de aceleași drepturi și de împărtășire dreaptă la bunurile vieții. Democrația însemnează dreptul tuturor popoarelor și tuturor oamenilor la libertate, la dreptate și egalitate după vrednicia lor. Această idee frumoasă și mare alcătuiește miezul Chartei dela San Francisco, și noi avem nădejde că marile națiuni vor căuta să dea o aplicare cât mai sinceră și mai deplină, care să chezășuiască pacea cea dreaptă între statele și popoarele lumii, fie mari, fie mici.

Biserica Ortodoxă Română are temeiuri deosebite să salute biruința ideilor democratice, dat fiind caracterul democratic păstrat în învățăturile morale și în organizația ei. Chiar în cursul anilor de dictatură ea a luptat să-și păstreze organizația democratică, menținând corporațiile reprezentative și sistemul de alegere în așezarea rânduelilor ei,

chemând alături pe preot și poporul drept-credincios să-și spună cuvântul.

De aceea avem motive să ne bucurăm că aceste idei au ajuns la biruință și în viața Statului nostru și se cuvine să le dăm tot sprijinul ca ele să rămână la conducere. Guvernul de azi al Țării, ca și oricare altul, este dator să-și deie toate silințele ca să pună Țara la pas cu lumea de azi, s'o împrietenească cu națiunile biruitoare și să o încadreze în societatea statelor în care voința poporului e respectată și luată în seamă după învățăturile democrației. Pentru aceste motive, ca și pentru acela că „orice stăpânire este dela Dumnezeu, și tot sufletul este dator să se supună stăpânilor celor mai înalte“ (Romani XIII, 1) îndemnăm binecredinciosul nostru popor să fie cu ascultare față de conducerea Țării, sprijinindu-o în silințele ei de a învinge greutățile timpurilor de față, de a conduce corabia Statului nostru spre limanul libertății și a independenței și spre binele tuturor cetățenilor lui.

La eforturile pe care Onoratul Guvern le face pentru a strânge legăturile de prietenie între Țara noastră și Uniunea Sovietică, Biserica înțelege să-și adauge lucrarea sa prin legăturile pe care caută să le închege tot mai mult între ea ca Biserică autocefală, și între Biserica autocefală pravoslavnică Rusă, și prin aceasta între sufletul celor două popoare. În acest scop ne vom nizuși să facem schimb de cărți cu Biserica rusească, de tineri cari se pregătesc pentru taina preoției, de vizite dela unii la alții, pentru a spori cât mai mult dragostea între popoarele noastre de aceeași credință.

Având încredere că voi toți, iubiți fii duhovnicești ai noștri, cugetați la fel cu noi și veți sta alături de Guvernul Țării, în străduințele închinare binelui obștesc al neamului, vă împărtășesc arhierasca noastră binecuvântare, așteptând dela Dumnezeu binecuvântările unei păci drepte și care să ne chezăsuiască viitorul nostru ca Neam și Țară.

† NICODIM

Raporturile Bisericii Apostolice a Ierusalimului cu Biserica întregii Rusii.

Cuvântarea arhiepiscopului Sevastiei Atenagor, reprezentantul Patriarhului Timotei al Ierusalimului, ținută cu ocazia primei vizite făcute Prea Fericitului Alexei, Patriarhul Moscovei și a toată Rusia, la 6 Februarie 1945, imediat după alegerea sa în acest înalt post.

«In numele Prea Sfintei și Apostolice Biserici a Ierusalimului, Mama tuturor Bisericilor, salut Biserica Ortodoxă Rusă și-și aduc felicitare cu ocazia fericitei alegeri a de Dumnezeu păzitei Prea Fericirii Voastre în scaunul prea slăvit și istoric al Patriarhiei Moscovei. Inimile noastre sunt arhipline de veselie în acest solemn moment, când patru Patriarhi, reprezentanții Răsăritului Ortodox, sunt invitați și asistă aici, sărbătorind istoricul eveniment. Biserica Sionului cu un adânc sentiment de mulțumire răspunde la cinstea invitației, iar Prea Fericitul nostru Părinte și Patriarh a regretat foarte mult, că din cauza boalei n'a putut să ia parte personal la acest praznic de bucurie.

Istoria Bisericii Ierusalimului este strâns legată de istoria Bisericii Rusești, mai ales în ultimele patru veacuri. Patriarhii Ierusalimului Teofan și Paisie în veacul al XVII-lei au dat mult ajutor poporului credincios rus, martirizat de uniști. Mulțumită acțiunilor hotărâte și priceperii acestor Patriarhi multe biserici și mănăstiri luate în Ucraina au fost redade ortodocșilor. În timpul șederii sale în Moscova, centrul vieții politice și spirituale a Rusiei în acea vreme, ca și acum, Teofan a prezidat Sinodul convocat atunci, care a ales pe Patriarhul Filaret al Moscovei. Prezența Patriarhului Teofan în Moscova și activitatea lui roditoare a fost atribuită Proniei Dumnezeești. Șederea lui aici s'a remarcat ca un nou perioadă al vieții interne în Biserica Rusă. De el au fost invitați învățații greci pentru răspândirea culturii Răsăritului Pravoslavnic. Frații noștri ruși datoresc mult Patriarhului Teofan. Urmasul lui demn a fost Patriarhul Paisie, care deasemenea s'a străduit mult pentru binele Bisericii Ortodoxe Ruse. Cântarea greacă și veștmintele grecești au fost introduse în biserici de Patriarhul Paisie. De el au fost invitați arhitecții pentru ridicarea bisericilor și mă-

năstirilor ortodoxe; artiștilor și pictorilor greci le-a fost incredințată înfrumusețarea sfintelor locașuri cu iconografia.

Biserica Ierusalimului păstrează cu grijă și dragoste cele mai sfinte lucruri, prețuite de toată lumea, pe care nu odată le-a apărut de încercările cuceririlor străine. În orașul sfânt Ierusalim și în celelalte locuri, unde Domnul nostru Iisus Hristos și-a dus viața Sa pământească, se găsesc multe lucruri sfinte, pentru păstrarea și integritatea cărora Sfânta Biserică a Ierusalimului poartă neconțință luptă. În această luptă adesea ea a avut puternica susținere din partea Rusiei Pravoslavnice. Au fost cazuri când sanctuarele noastre au trecut în mâini străine, cum a fost între altele, în timpul Patriarhului Dositei, care în acea vreme s'a adresat pentru ajutor Rusiei Pravoslavnice, mulțumită căreia sanctuarele au fost restituite ortodocșilor de către catolici; cari le răpiseră. În istoria Bisericii Sionului sunt multe exemple când mulțumită influenței și amestecului Rusiei Pravoslavnice au fost păstrate drepturile și averea Bisericii Ierusalimului. Noi niciodată nu vom uita datoria noastră față de Rusia și de poporul rus dreptcredincios.

Mulți pelerini ruși vizitează locurile sfinte și Mormântul Domnului și nenumărate sunt exemplele darurilor generoase pentru susținerea bisericilor și tot felul de ajutor pentru sfintele locuri. Aceste pelerinagii au întărit credința vizitatorilor, iar nouă ne-au fost reconfortare în lupta pe care neconținut am dus-o și o ducem pentru păstrarea lucrurilor sfinte din Ierusalim.

Scumpi și iubiti frați în Hristos!

În acest ceas solemn unim rugăciunile noastre calde pentru țara de Dumnezeu păzită a Rusiei, pentru autoritățile și armata ei. Dumnezeu Cel Pea Înalt să le dea putere și tărie, să încoroneze acțiunea și eforturile lor cu deplină victorie asupra vicleanului dușman, care a îndrăznit să atenteze la libertatea și onoarea pământului sfânt rusesc și a poporului rus. Domnul Iisus Hristos să ne învrednicească pe noi toți să vedem ultima nimicire a forțelor întunecate ale fascismului, și triumful marilor idealuri ale libertății și civilizației. El să blagoslovească armele rusești și armele aliaților în lupta lor contra barbariei fasciste. Amin.

Traducere din «*Jurnal Moscovoiei Patriarhii*», Nr. 2:945,
de Preot AL. N. CONSTANTINESCU
Biserica Sf. Ilie-Rahova

Cărțile de pietate.

I.

Toți oei ce au sarcina și grija predicării aleargă după cărți de predici, ca să aibă unde căuta când vor avea de predicat. Totuși ei își îngustează prea mult mijloacele lor de lucru, dacă se mărginesc numai la atâta. De multe ori însă sunt în pagubă, fiindcă se țin prea mult de poala altuia și se silesc mai puțin de a-și pune în lucru înseși puterile lor.

Se înțelege, nu este un păcat a vedea cum a făcut altul, ba încă e chiar bine a vedea cum au lucrat și alții. Cu toate acestea nu este departe ispita de a te mărgini la ce a făcut altul și a te sili mai puțin din partea ta.

Este bine însă a privi lucrări, care nu sunt numai decît predici, dar care pot lărgi câmpul tău de simțire și cugetare creștinească. A alerga la acestea este foarte de laudă, fiindcă pătrunzi într'un câmp de cercetare în mînuirea gândirii creștinești pentru alții. Deci, în loc să cauți predica lucrată deagata de altul pentru cutare dată, poți căuta brazde de lucru care să te ajute altfel și din care să nu fie vorba să iei marfă pusă în calup de altul. Vezi găsi gândire și simțire, dar îți va rămînea câmp destul de larg în care să te poți întinde cu însuși lucrul tău.

Un soi de cărți care te pot ajuta la o astfel de lucrare sunt așa zisele *cărți de pietate*, adică scrierile creștinești în care scriitorul își varsă focul lui, față de câte s'au petrecut în viața Bisericii, față de faptele povestite în Sf. Scriptură, din viața Domnului și a sfinților. Acestea sunt o îndboldire pentru tine de a trăi și tu cu sufletul tău, de a te aprinde de simțiri sfinte și așa a te pune în stare să scoți din adâncurile tale valuri de însuflețire pentru alții.

Astfel, când cetești ce a putut cuprinde pe un suflet, când el a privit spre cutare fapte din viața Domnului, este de așteptat cași sufletul tău să se aprindă și să ajungi în stare a grăi cu mare foc către alt suflet sau să te umpli de simțiri sfinte numai pentru tine însuși.

Dacă însă cine simte astfel pune acestea pe hârtie, dacă avântul său sufletească nu se mărginește numai la clipa simțirii, ci le păstrează mai departe și prin scris, cu atât mai bine. Ele

vor fi mărturii pentru tine despre ce te-a mișcat duhovnicește în cutare vreme și te vei bucura, când vei vedea cum sufletul tău a tresărit puternic înaintea cutărilor fapte duhovnicești și vei vedea că ai făcut bine nelăsând să zboare dela tine gânduri frumoase care te-au putut străbate cu totul pe neașteptate. Dacă pe acestea apoi te-ai gândit să le dai și în tipar pentru știrea altora, ai făcut cu atât mai bine. Se cheamă că tresăltările sufletului tău în fața faptelor sfinte se pot împărtăși și altora și în chipul acesta, iată că vom avea înaintea noastră o carte de pietate.

A avea la îndemână multe de acestea, înseamnă a fi înzestați cu unelte prin care ne vom putea ajuta și la predică. În adevăr, ele vor hrăni simțirea noastră, ne vor face să gustăm mai altfel căldura duhovnicească și prin aceasta vom ajunge mai în stare a predica.

Dar de unde să scoatem astfel de cărți? Le găsim noi?

O! străinătatea are cărți de acestea cu dujumul. Și dacă le are ea și nu le avem noi, avem să rămânem bătând din buze?

Ba nu, fiindcă răzlesc ele și la noi. În lumea călugărilor, de vei căuta, vei găsi multe astfel de cărți, date pe graiul nostru. Și dacă nu sunt lucrate în chipul cel mai meșter, dar vei vedea despre ce este vorba și vei avea în ele un prilej de a stârni și simțirea ta.

Și azi între călugării noștri se află astfel de porniri. Numai ce te trezești cu o cărticică dela unul, în care vezi vechea apucătură a lor de a scrie gânduri de pietate și a îndemna spre ele inimile creștinilor.

Ei iată, astfel de scrieri mărunte de vei gusta, ele vor îmboldi inima ta spre gânduri alese, se vor respira în altele de acelaș soi și te vei afla într'o stare sufletească din care te vei simți mai duhovnicesc și prin asta mult mai pregătit a predica.

Ei, folosit-ai până acum calea aceasta a scrierilor pioase? Ia să cauți cărți ca ale unui călugăr mai vechi, căruia îi zicea Ieromonahul *Anania Melega*, și vei vedea câte gânduri alese vei gusta dintr'însele! De vei căuta încă în coșurile celor ce umblă prin piețe, pe lângă biserică cu scrieri de suflet, vei vedea câte din acestea găsești. Uneori te minunezi câte sunt, de care habar n'aveai.

Când moaștele Sfintei Paraschiva au fost aduse, acum puțină vreme, la Sf. Mitropolie, mulți din aceștia veniseră acolo cu coșurile lor. M'am uitat în ele și am văzut ce multe astfel

de scrieri mărunte aveau. Erau scrieri de toată mâna. Intre ele însă, găseai cu ce să îndemni sufletul tău și să capeti din ele oarecare însuflețire pentru predicare.

II.

MEDITAȚIUNI RELIGIOASE.

Cele pomenite până aci sunt numai un fel de scrieri, dar sunt altele și mai și. E vorba de scrierile cu *meditațiuni religioase*. Acestea sunt altceva decât scrierile de pietate. Merg însă pe aceiași dâră.

Doamne! câte mai sunt și de acestea! Mai rar sunt puse pe graiul nostru. Se cuvine însă să fie cunoscute, fiindcă te ajută mult la pregătirea predicilor. Un volum de acest soi a scos răposatul Arhiereu Teofil (București, 1909), pe care însă nu le văd de loc pomenite între preoți. Se cuvine să vorbim amănunțit despre acest soi de scrieri.

Mai vorbim noi.

Arhim. SCRIBAN

Ziua de odihnă

Bun om era Toader Gângu: cinstit, harnic și bine văzut în satul său de pe malul Oltețului. Numai un singur lucru îl strica -- și acesta destul de mare: nu prea credea în Dumnezeu și în cele sfinte.

Ca orice creștin cu numele, avea însă și el nevoie de o sfeștanje, un botez, un parastas, sau o înmormântare. Le făcea toate când era silit, dar cu nepăsare, numai pentru a fi socotit în rândul oamenilor.

La biserică nu se ducea decât o singură dată pe an, în noaptea Invierii; aprindea atunci două lumânări groase — să-i ajungă pentru tot anul — închina câteva cruci grăbite și abia aștepta să se termine Sfânta Slujbă, pentruca să-și ia drumul spre casă.

S'au încercat câțiva bătrâni să-i arate ceeace el, orbît fiind, nu vedea. Zadarnice au fost însă toate îndemnurile, după cum tot zadarnice au rămas și sfaturile bune ale părintelui Zamfir. Dela un timp începuse Toader chiar să-l ocolească pe bătrânul preot, ca să nu-i mai bată capul cu atâtea învățături.

— Doar sunt om în toată firea! se mai spovedea el câteodată vreunuia, când avea prilejul. Ce-mi trebuesc atâtea sfaturi? Gospodărie bună am, copii la fel, vite, pământ destul, ... ce-mi mai lipsește? Doar n'o să mă duc, ca al lui Găvan, să mă dau în fiecare zi cu capul de icoanele sfinților! Dacă aş sta

mereu numai în biserică, apoi mi-ar rămâne casa baltă și câmpul nelucrat. Popa Zamfir n'are altă treabă decât să ție mereu la predici, dar eu n'am timp de pierdut pentru așa ceva.

Nu știa badea Toader că la biserică niciodată nu se pierde timpul, ci — dimpotrivă — se găsesc atâtea pilde bune de urmat, trebuitoare vieții omenești.

El muncea toată ziua și se bucura văzând cum se umpleau hambarele unul după altul și cum belșugul își revărsa roadele în casă.

*
.

Era o Duminică de vară. Din ajun se iviseră pe cer câțiva nori, care acum se înmulțiseră și așteptau semnul Celui Atotputernic pentru a se scutura pe pământ.

Credincioșii se grăbeau spre biserica al cărei clopot vestea ziua de odihnă a Domnului. Incet-încet, bătrâni și bătrâne, oameni și femei, sau tineri și copii, veneau să umple sfântul locaș și să mai uite astfel pentru câțva timp de grijile vieții, pe care fiecare le simțea cât de puțin.

La marginea satului se întindeau locurile însămânțate ale sătenilor, binecuvântate cu mult rod de Dumnezeu în anul acela.

Acum nu se zărea țipenie de om, afară de Toader Gângu și copiii, care zoreau la strângerea ultimului car cu fân, de frică să nu-l ude ploaja.

Mai repede, Smărăndițo tată, că ploaja nu ne va aștepta. Acum te pomenești că începe să toarne și-i păcat să ne prăpădească bunătate de fân.

Fata îl privi pe furis, apoi începu să încarce grăbită.

— Tată, spunea părintele Duminica trecută, că e păcat să muncim în zi de sărbătoare. Necinstim ziua Domnului.

— Iar începi cu popa! se necăji Toader. Dar n'ăi fi vrând, de dragul brașoavelor lui, să las fânul în ploaje să se strice. Multe vă mai bagă 'n cap oamenii aștia.

Vântul începuse să sufle, grămădind tot mai mult norii, prevestind furtuna.

— Hai Codine, injugă boii! Nu te mai uita în sus, că n'avem vreme de pierdut.

— Se-adună norii dinspre Cornul Caprei, tată. Să știi că vine prăpăd mare.

— Ca acum doi ani, întregi Niculăiță, mezinul.

Carul scârtâia din toate încheeturile pe drumul de sat. Când a trecut prin fața bisericii, Toader s'a făcut că nu bagă în seamă și a dat gură boilor:

— Hăis Florane! Hăis, că mă bagă în șanț!...

A 'nceput apoi să plouă... Lumea ieșise dela biserică, mai împăcată cu cele omenеști. Toader își descărcase carul și privea mulțumit la fânul aproape plin și la celelalte hambare ce se înălțau alături.

Era om chiabur Toader și-i plăcea să vadă mereu belșug în gospodăria lui. Nu se gândea însă niciodată cine e acela care fi dă toate bogățiile și nesocotea puterea Celui de Sus.

— Am spus eu, tată, că vine prăpăd. Ia uite ce mai potop! glăsui Codin, de pe prispa casei unde se adunaseră toți.

— Bine c'am strâns fânul! oftă Toader, mulțumit. Acum nu-mi pasă, de-ar veni și zece potopuri.

... Sărmană îngâmfare omenească!

Se întunecase văzduhul de nori și negri și amenințatori, care se loveau cu furie unul de altul. Fulgere adânci începură să brăzdeze cerul negru, urmate de bubuitul tunetelor.

Și ceace rânduișe Dumnezeu să se întâmple, seîntâmplă: un trăznet din înălțimea întunecată căzu pe fânul unde Toader își închisese munca din acea zi sfântă de sărbătoare, când Domnul porunca să nu se lucreze.

Ca prin minune, ploaia s'a oprit. În câteva clipe focul a cuprins întreg fânul, întinzându-se apoi și la celelalte hambare.

Au sărit toți vecinii, care mai de care mai repede, să stingă focul, dar mare lucru n'au mai putut scăpa. Pedeapsa dumnezească lovise pe omul necredincios, răpindu-i cea mai mare parte din bunurile în care-și pusese toată nădejdea.

Și-a dat seama badea Toader că încercarea era dela Cel Atotputernic, ca drept pedeapsă pentru că nesocotise poruncile Lui. Și, în loc să blesteme sau să se necăjească, s'a dus la părintele Zamfir — pe care odată îl ocolea — ca să primească sfaturi și să se căjască de orbirea de până atunci.

Părintele l-a primit cu multă bucurie și l-a încurajat, mulțumit că oaia rătăcită se alăturase turmei ce Dumnezeu fi încredințase spre păstorie.

A vorbit mult în ziua aceea badea Toader cu părintele Zamfir și apoi s'a întors acasă, împăcat și smerit întru Domnul.

Astăzi Toader Gângu e din nou fruntaș în sat, dar cu deosebire e fruntaș și între credincioșii de pe valea Oltețului.

A învățat să cunoască pe Dumnezeu și nu întâlnești sărbătoare creștină fără ca să-l vezi la biserică. Iar când încearcă să aducă vreun rătăcit la credința cea adevărat, nu uită să-i spună — între multe alte învățături — să păzească cu sfințenie Dumineca, ziua de odihnă a Domnului.

SOARE DUMITRU Cl. VII-a Sem. Central

Partea oficială

CONCURS

Sfânta Mitropolie a Ungro-Vlahiei, Arhiepiscopia Bucureștilor, aduce la cunoștință celor interesați, că la data de 11 Octomvrie a. c. a fixat ținerea examenului de transferare la următoarele posturi de preoți și parohii în cuprinsul acestei Eparhii:

Postul de preoți ajutători: Parohia Sf. Gheorghe-Grivița București, parohia Picior de Munte-Dâmbovița.

Parohii: Parohia Broșteanca Teleorman; Șoimu Teleorman; Rălești-Vlașca.

Examinarea actelor, cercetarea și notarea memoriilor depuse de candidați se va face în ziua de 9 Octomvrie a. c., de către Onor. Consiliul Eparhial.

Cererile și actele regulamentare se vor depune direct la Cancelaria Sf. Mitropolii, până cel mai târziu în ziua de 15 Septembrie 1945.

Vacante:

Protoieria Circ. I Prahova, Parohia Sf. Treime Ploești, post 3 preot (fără casă parohială până la Sf. Gheorghe 1946).

Protoieria Circ. III Dâmbovița, Parohia Hodărăști (nebugetară).

Protoieria I Muscel, post preot paroh parohia Vatra Satului comuna Berevoești și post preot paroh parohia Răceni.

Cererile și actele regulamentare, pentru ocuparea acestor parohii, se vor depune direct la Cancelaria Sf. Arhiepiscopii până la 15 Noemvrie 1945.

Examinarea actelor depuse de candidați se va face în ziua de 27 Noemvrie; iar concursul va avea loc în ziua de 29 Noemvrie 1945.

Se publică deasemenea și următoarele posturi de cântăreți vacante, cu termen de 15 zile:

Protoieria I Capitală, post. cântăreț parohia Plumbuita Colentina II.

Protoieria Circ. II Capitală, post cântăreț parohia Tudor Vladimirescu Rurală.

CIRCULĂRI

Circulara Nr. 9838/945.

Către P. C. Protoerei a Arhiepiscopiei Bucureștilor,

Vi se face cunoscut că Onor. Minister al Cultelor prin Decizia Nr. 37255/945 a admis a se ține examen de asimilare

pentru cântăreții practicanți, cu cel puțin zece ani de serviciu la strană.

Conform menționatei decizii examenul va începe la 1 Oct. a. c., la Cancelaria Sf. Arhiepiscopii a Bucureștilor, pentru toți cântăreții practicanți aparținători acestei eparhii.

Candidații vor fi examinați din următoarele materii; practica liturgică, cântări practice, catehism și noțiuni elementare din istoria și geografia țării.

Cei ce vor reuși la examenul de asimilare cântăreților cu școală, vor fi numiți cântăreți la țară, fără drept de a se transfera vreodată la oraș.

În vederea examenului de mai sus, P. C. Voastră veți întocmi și înainta tablou de toți cântăreții practicanți din acea circumscripție, cari au cel puțin zece ani de serviciu la strană și veți încunoștiința pe fiecare în parte despre data și locul ținerii examenului, cum și de materiile din care vor fi examinați.

p. Patriarh, (ss) † VENIAMIN

Consilier Referent, *Pr. Const. Coman*

Circulara Nr. 9993/945.

Către P. C. Protoerei ai Arhiepiscopiei Bucureștilor,

Vi se face cunoscut că, în ședința din 24 Iulie 1944. Cons. Eparhial având în vedere situația grea a absolvenților de seminar, cari fiind mobilizați dela începutul războiului nu au putut să frecventeze studiile universitare teologice și nici să treacă examene pentru a obține licența în teologie, a popus și noi am aprobat ca toți absolvenții de seminar din eparhia noastră, aflați în situația de mai sus, pentru meritele lor militare să fie, în mod excepțional hirotoniți preoți. ajutori în parohii rurale.

Dispozițiunile ordinului de față le veți afișa, spre a fi luate în cunoștință de cei interesați și cari se află în condițiunile de mai sus.

p. Patriarh, (ss) † VENIAMIN

Consilier Referent, *Pr. Const. Coman*

MULȚUMIRI

Aducem mulțumiri locuitorului Stan Verișan din Comuna OGREZENI jud. Ilfov, care a donat pentru Biserica Satului un rând de veșminte și sf. procovețe în valoare de lei 160.000.

L I C I T A Ț I I

Publicație de vânzare, se aduce la cunoștința celor interesați că Joi, 30 August 1945, orele 10 dimineața, se va ține licitație publică în cancelaria bisericii Sf. Gheorghe vechiu, B-dul Independenței, 3, Ploești, pentru vânzarea prăvăliei cu etaj din str. Cavafii, 13, proprietatea bisericii.

Prețul oficial dela care va începe licitația este de 15.000.000 lei.

Concurenții vor depune la începerea licitației 10% garanție din valoarea inițială a prețului de vânzare, în efecte publice sau în numerar.

Vânzarea este aprobată de Sf. Mitropolie cu ordinul Nr. 9356/945 și licitația se va ține în conformitate cu art.8—12 din regulamentul pentru înstrăinarea bunurilor bisericesti.

Orice informații se pot lua zilnic dela preotul paroh al bisericii Sf. Gheorghe vechiu.

Paroh Pr. Octavian Arvanitache

Parohia Bisericii «Sf. Nicolae» din Comuna suburbuană Dudești-Cioplea, aduce la cunoștința generală că în ziua de 3 Septembrie 1945, orele 12 a. m., la cancelaria parohială din Str. Ecaterina Teodorescu Nr. 31, se va vinde prin licitație publică, jumătatea indiviză din suprafața de 4 pogoane teren plantat cu pomi roditori, având pe el clădire de locuit din cărămidă compusă din 6 camere la parter și 6 camere la subsol, cu instalație de lumină electrică și apă.

Terenul de mai sus, este situat pe Șoseaua Dudești-Pulberărie Nr. 281 bis. azi 277, — 10 minute departe de tramway.

Licitația va începe dela suma de 15.000.000 lei.

Vânzarea se face pentru executarea sarcinilor lăsate de către defuncta Agripina Temelje și pentru achitarea datoriilor succesiunii la particulari și la Stat.

Doritorii de a participa la licitație, vor depune o garanție în efecte de Stat sau numerar de 750.000 lei.

Procesul-Verbal al Consiliului parohial referitor la condițiunile licitației se poate vedea la cancelaria parohială în orice zi de lucru.

Preot GH. STOENESCU